



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK**

**JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marty Uhlířové, Ph.D. a přísedících RNDr. Jany Bohůnkové a Lenky Švestkové v hlavním líčení konaném dne 21. prosince 2022 v Českých Budějovicích

**takto:**

**Obžalovaný**

██████████, narozený ██████████, zaměstnán u subjektu ██████████  
██████████, trvale bytem ██████████,

**je vinen, že**

v období nejméně od ██████████ do ██████████ v ██████████, část ██████████, v ulici ██████████, v bytě umístěném v prvním poschodí panelového domu o velikosti 2+kk, který obýval společně se svou družkou ██████████, nar. ██████████, dlouhodobě, v nepravidelných intervalech nepříznivě působil na psychický a fyzický stav poškozené ██████████, a to tak, že se k ní v době jejího těhotenství a v době její pracovní neschopnosti, poté kdy se vrátil z práce, choval hrubě, podrážděně a agresivně, opakovaně jí vyčítal a osočoval ji, a to i několikrát týdně, že mu je v době, kdy je sám v práci, nevěrná, že ho podvádí, což pocítovala jako příkoří, neustále se jí ptal, s kým má syna, křičel, nadával jí, že je děvka a kurva zasraná, agresivně reagoval na otázky týkající se jeho finančních příjmů a výdajů, kdy tyto jeho slovní útoky měly stupňující se intenzitu, v bytě po gradaci těchto slovních útoků a hádek nejméně jednou měsíčně rozházel věci či házel věci na zem, kdy toto jeho chování v ní vyvolávalo obavu, že jí něco udělá a fyzicky ji napadne, a obávala se jeho příchodu z práce, že bude zase křičet, přičemž po narození syna se jeho agresivní chování stupňovalo, kdy se k ní choval hrubě, podrážděně a agresivně, vulgárně jí nadával, podezřívval ji z nevěry, vyhrožoval jí, urážel ji, agresivně reagoval na dotazy poškozené týkající se financí, byl sprostý, bral jí klíče a mobil, dva dny po jejím návratu z porodnice ji napadl fyzicky tak, že ji bil rukama a pěsti do horní části

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Švihovcová

těla, a následně ji fyzicky napadal vždy zhruba po 14 dnech, kdy ji bil rukama, mlátil pěstmi, fackoval ji ze zadu do hlavy, ve dvou případech v měsících březnu až [REDAKCE] jí vyhrožoval nožem, kdy v jednom případě tímto máchal a následně ho zabodnul do stolu a gauče, a ve druhém případě jí poté, co ji nejprve svalil na gauč, nůž přiložil tupou stranou ke krku a naznačoval, že ji podřezává, jednou jí šlapal nohou na záda, když ležela na posteli, třikrát ji za tuto dobu škrtil v tzv. kravatě, kdy po těchto útocích měla na horní polovině těla modřiny, kdy jeho jednání vygradovalo dne [REDAKCE], kdy přišel našťvaný z práce, křičel, pak se pošťuchovali, sebral jí klíče a mobil, několikrát ji uhodil, kdy se rány snažila rukama vykrývat, od čehož pak měla modřiny na ruce, a poté ji uchopil ze zadu za krk do tzv. kravaty a začal ji škrtit tak, že poškozená upadla na zem, když v důsledku tohoto jednání utrpěla poškozená [REDAKCE] ejčová, nar. [REDAKCE] hematomy na krku a ruce, drobný škrábanec na krku a dva drobné škrábance na obličej nad horním rtem, přičemž v důsledku tohoto dlouhodobého nepříznivého jednání vůči její osobě byla dotčena její sebeucta, sebevědomí a lidská důstojnost, neboť poškozená toto jednání pocíťovala jako těžké příkoří, a žila ve strachu o své zdraví a život,

### tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a takový čin páchal po delší dobu

### čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

### a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **42 (čtyřiceti dvou) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3, Regionální pobočka Plzeň, pobočka pro Jihočeský, Karlovarský a Plzeňský kraj, adresa pro doručování Žižkova 22, 370 21 České Budějovice, částku ve výši 1 124 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 15 % p.a. z částky 1 124 Kč, jdoucího od 15. 12. 2022 do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě nemajetkové újmy – bolestném poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] [REDAKCE], částku ve výši 18 920 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 15 % p.a. z částky 18 920 Kč jdoucího od [REDAKCE] do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě nemajetkové újmy – duševních útrap poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] [REDAKCE] částku ve výši 40 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 15 % p.a. z částky 40 000 Kč jdoucího od [REDAKCE] do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] [REDAKCE], odkazuje se zbytkem jí uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu nemajetkové újmy (bolestného a duševních útrap) na řízení ve věcech občanskoprávních.

### Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav odpovídající popisu skutku uvedeného ve výrokové části tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Švihovcová

2. Obžalovaný v rámci svého výslechu u hlavního líčení popřel, že by se dopustil skutku kladeného mu podanou obžalobou za vinu s tím, že to, co je v ní uvedeno, není pravda. Připustil, že se s poškozenou hádali, byl k ní i hrubý, ale určitě ji nenapadl pěstmi. S poškozenou začali chodit v [REDACTED], od [REDACTED] kdy již byla poškozená těhotná, spolu začali bydlet v bytě rodičů obžalovaného na adrese [REDACTED]. Zpočátku bylo vše v pořádku, pak se ale začali hádat. Obžalovanému vadil neskutečný nepořádek, který v bytě byl, když se vracel z práce domů, poškozená se s ním nechtěla bavit, měla s ním neustále nějaké problémy a poté začal mít podezření, že ho poškozená podvádí, neboť o poškozené kolovaly řeči, že je do větru, současně s ním nechtěla mít sexuální život. Poškozená záhy nastoupila na rizikové těhotenství a tehdy, což byl přibližně červen či [REDACTED], začaly jejich hádky, které byly zpočátku tak 1x až 2x do měsíce, kdy mu bylo dáвано za vinu, že je neschopný. Tyto prvotní hádky byly zapříčiněny tím, že se obžalovaný dotazoval poškozené, zda je mu nevěrná, přičemž tato začala nadávat, že se dotazuje na nesmysly. Impulsem k hádce nebylo to, že by mu poškozená začala něco vyčítat. Výčitky z její strany přišly zpravidla až v návaznosti na předchozí hádku. Posléze doplnil, že jejich hádky se stupňovaly tak, že pak už si vyčítali vše navzájem. Frekvence hádek se postupně zvyšovala, moc spolu ani nekomunikovali a ani spolu nespali. Hádky se týkaly financí. Obžalovaný měl po Novém roce vyvrtnutý kotník, byl měsíc doma a pak ho z práce vyhodili z důvodu častého marodění. Je pravdou, že v rámci soužití s poškozenou bral drogy, jednalo se o marihuanu a občas pervitin, který cca 1x – 2x do měsíce užíval šňupáním. S poškozenou rovněž užívali alkohol. V době před narozením syna, tj. před [REDACTED], vůči poškozené přibližně cca 1x – 2x do měsíce užil vulgární výrazy (např. „ty děvko“), neboť poškozená ho urážela, že nic nedělá a je neschopný, což obžalovaný nevydržel, ujelo mu to a začal poškozené nadávat též. Poškozená mu nadávala rovněž, a to do mentálů a neschopných idiotů. V té době mohlo dojít i k postrčení poškozené z jeho strany, když např. odcházel z bytu, ale určitě ji nebil do obličeje. Dále uvedl, že po narození syna vzal poškozené párkrát klíče a mobil z důvodu, že chtěl, aby odešla. Telefon jí vzal párkrát, kdy jen chtěl vidět, zda si s někým nepíše. Po narození syna si rovněž 3x dali vzájemně facku, první ji dal někdy on, někdy poškozená. Je pravdou, že poškozená měla modřiny na ruku, ty však nebyly od něj, sama mu na počátku vztahu říkala, že na modřiny trpí. Dále popřel, že by jí dával rány do rukou, dal jí pěstí, vzal ji do kravaty, skákal jí po zádech, zaklekl jí či ji škrtl, připustil, že ji určitě za ruku chytil. Dále popřel, že by vedle ní někdy zabodl nůž či jí držel nůž tupou stranou pod krkem. Pokud jde o den [REDACTED], nenechala ho poškozená vyspat před nástupem do nové práce, a poté, kdy se z ní vrátil, začaly opět hádky. Poté se poškozená sebrala a i se synem odešla. K fyzického napadení nedošlo, pouze se pošťuchovali o klíče. Jaká byla příčina vzniku modřin, jež pak měla poškozená, mu není známo. Totéž platí ohledně modřin vzniklých v dalších případech. Proč poškozená uváděla skutečnosti, v důsledku nichž stojí nyní obžalovaný před soudem, si nedokáže vysvětlit. Připustil, že jeho chování mohlo v poškozené vzbudit obavu, strach, a to z důvodu hádek, že řval a občas s něčím hodil, k čemuž došlo jen párkrát, a to asi až po narození syna. Po popisovaných hádkách se poškozená kolikrát ještě pousmívala, jak kdyby ho schválně provokovala, měl pocit, že si před ním schválně schovávala telefon, aby si myslel, že si s někým píše, odjížděla pryč i na několik hodin, aniž řekla, kam jede. Dál popisoval, že poškozená nadužívala alkohol.
3. Z výslechu poškozené a současně svědkyně [REDACTED] vyplynulo, že se s obžalovaným nastěhovali do bytu jeho rodičů [REDACTED], přičemž od [REDACTED] poškozená nastoupila na neschopenku. Poté se chování obžalovaného vůči ní začalo zhoršovat, tento ji urážel, nadával jí, z práce se vracel podrážděný, opakovaně jí po svém příchodu z práce vyčítal a osočoval jí, a to i několikrát týdně, že mu je nevěrná, že ho podvádí, což pocítovala jako příkoří a křivdu, snažila se mu vysvětlovat, že to není pravda. Neustále se jí ptal, s kým má syna, křičel, nadával jí, že je „děvka“ a „kurva zasraná“, agresivně reagoval na otázky

týkající se jeho finančních příjmů a výdajů, kdy tyto jeho slovní útoky měly stupňující se intenzitu. Nejméně jednou měsíčně rozházel věci či házel věci na zem, kdy toto jeho chování v ní vyvolávalo obavu, že jí něco udělá a fyzicky ji napadne, a obávala se jeho příchodu z práce, že bude zase křičet. Sama se hádat nechtěla, v hádkách ustupovala. Posléze zjistila, že obžalovaný má finanční problémy, dotazovala se ho tedy na otázky týkající se financí. Ona sama obžalovanému nenadávala. Ještě před narozením syna našla v bytě pytlíky s práškem, s čímž obžalovaného konfrontovala, zda to dělá často, a od odpověděl, že nikoli. Po narození syna došlo v jeho chování ke zlomu, kdy ji poprvé fyzicky napadl dva či tři dny po jejím návratu z porodnice tak, že ji bil rukama a pěstmi do horní části těla, a následně ji fyzicky napadal vždy zhruba po 14 dnech, kdy ji bil rukama, mlátil pěstmi, fackoval ji zezadu do hlavy, ve dvou případech v měsících březnu - [REDAKCE] jí vyhrožoval nožem, kdy v jednom případě tímto máchal a následně ho zabodnul do stolu a gauče, a ve druhém případě jí poté, co ji nejprve svalil na gauč, nůž přiložil tupou stranou ke krku a naznačoval, že ji podřezává, jednou jí šlapal nohou na záda, když ležela na posteli, třikrát ji za tuto dobu škrtil v tzv. kravatě, kdy po těchto útocích měla na horní polovině těla modřiny. Příčinu v tomto chování obžalovaného vidí poškozená v tom, že zřejmě jednal pod vlivem drog. Obžalovaný byl stále agresivnější, k poškozené se choval hrubě, podrážděně a agresivně, nadával jí, urážel ji, byl sprostý, bral jí klíče (asi, aby neodešla nebo se nemohla vrátit) a mobil (asi, aby nikomu nevolala). Několikrát jí vyhazoval z bytu. Následně dne [REDAKCE] přišel naštvaný z práce, křičel, pak se pošťuchovali, sebral jí klíče a mobil, několikrát ji uhodil, kdy se rány snažila rukama vykrývat, od čehož pak měla modřiny na ruce, a poté ji uchopil zezadu za krk do tzv. kravaty a začal ji vši silou škrtil tak, že upadla na zem. Chování obžalovaného řešila se svou matkou, která jí radila, aby od obžalovaného odešla, věděli to i rodiče obžalovaného a svěřila se s tím i své kamarádce [REDAKCE], které modřiny ukazovala. Ke konci už měla z obžalovaného strach, že jí něco udělá, jelikož byla těhotná, v té době se obávala, že by ji mohl fyzicky napadnout, ale v době jejího těhotenství se to ještě nestalo. Dále doplnila, že on sama obžalovaného praštila ovladačem, když do ní strkal, dále když ji škrtil, tak ho škrábla do ramene, a když jí bral telefon, tak ho kousla do ruky. Dále doplnila, že je pravdou, že po narození syna užívala občas alkohol a marihuanu. Pokud jde o následné chování obžalovaného po hádkách a fyzickém napadání, tento se ze začátku omlouval, pak už ne. Po těchto útocích poškozená často plakala, obžalovaný na to ale nikterak nereagoval. Z jeho agresivního chování pro ni bylo nejhorší bití. Důvod, proč i přes tyto útoky nadále s obžalovaným žila, byl ten, že ho měla stále ráda a měli spolu syna. Na policii v [REDAKCE] šla z toho důvodu, neboť už nevěděla, co má dělat, a chtěla to zastavit. Dále uvedla, že v několika případech si po napadení ze strany obžalovaného na radu své kamarádky vyfotografovala modřiny, které jí způsobil obžalovaný, kdy tyto fotografie založila do spisu, přičemž soudu popsala, jak tyto vznikly (včetně modřin, o nichž byla pořízena fotodokumentace policií po posledním útoku dne [REDAKCE]). Ke svým pocitům, jež po hádkách a útocích obžalovaného pociťovala, uvedla, že nechápala, proč to obžalovaný dělal, nedala mu žádný důvod ani záminku, aby se k ní takto choval, brečela a cítila příkoří.

4. Z výsledku svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] vyplynulo, že poškozenou zná od 14 let, obžalovaného, kterého jí představila poškozená, viděla celkem 2x – 3x. Poškozená se jí svěřila ještě v době, kdy byla těhotná, že má podezření, že není vše v pořádku s penězi, že jí obžalovaný zřejmě lže, že něco není v pořádku. Když se poškozené narodil syn a byly mu asi 2 měsíce, přijela svědkyně za poškozenou na návštěvu a tato se jí svěřila, že ji obžalovaný doma bije. Svědkyni ukázala modřiny, měla úplně hnědé ruce, skoro na nich neměla bílé místo a rozplakala se. K modřinám se vyjadřovala tak, že jí je způsobil obžalovaný tím, že ji držel za ruce, zakleknul ji a držel pod sebou. Říkala, že to ví jejich rodiče, že se snaží situaci řešit, že by byla ráda, kdyby se to spravilo, vyčítala si, že si za to může sama. Svědkyně jí doporučila, aby od obžalovaného okamžitě odešla, ale poškozená měla obžalovaného hodně

ráda, a proto a zřejmě i kvůli malému chtěla s obžalovaným zůstat. Svědkyně jí také radila, aby si modřiny vyfotila. V té době jí poškozená řekla, že od doby, kdy se vrátila z porodnice, ji obžalovaný fyzicky napadl již 8x, což bylo přibližně jednou za 14 dnů. Fyzické útoky dle toho, co popisovala poškozená, měly spočívat v tom, že ji obžalovaný chytil pod krkem nebo ji nějak zakleknul, nepopisovala to nějak víc. Bylo tam i něco s nožem, ve dvou případech měla poškozená i strach o život. Zlom v chování obžalovaného podle vyprávění poškozené nastal po porodu. Poškozená navíc zjistila, že obžalovaný užívá pervitin. Před porodem si poškozená trochu stěžovala na finance, obžalovaný byl hodně žárlivý, žárlil i v době, kdy byla poškozená v 9. měsíci těhotenství, v souvislosti s žárlivostí obžalovaný poškozenou urážel, že je obyčejná „děvka“, že chodí „šukat“ se všemi kolem, koho zase „ošukala“. Jeho žárlivosti poškozená nerozuměla.

5. Z výslechu svědkyně [REDAKCE], sestřenic obžalovaného, vyplynulo, že s poškozenou se zná pouze okrajově, asi 3x u nich byla na návštěvě. Vždy bylo uklizeno. Obžalovaný s poškozenou jí přišli naprosto v pořádku, neviděla mezi nimi žádný problém. Obžalovaný si od konce těhotenství poškozené na vztah s poškozenou stěžoval, že si pořád s někým píše a nevěnuje se domácnosti a že se hádají kvůli nevěře. Svědkyně ví, že se v domácnosti obžalovaného a poškozené hodně užívaly drogy (pervitin), tento užívali oba, což jí sděloval obžalovaný, ale přímo je užívat drogy neviděla. V přípravném řízení však uvedla, že ví, že oba pervitin užívali, následně doplnila, že drogy užíval obžalovaný, a to zřejmě denně, o poškozené si není jista, zda drogy užívala, ale obžalovaný jí vyprávěl, že mu doma upadl pytlíček, tak si z něj poškozená také dala. Viděla je užívat alkohol, a to, když u nich byli na návštěvě dívat se na hokej. Při této návštěvě mezi obžalovaným a poškozenou žádnou rozepří nezaregistrovala. Na poškozené si žádného zranění nikdy nevšimla, a to ani modřin.
6. Z výslechu svědkyně [REDAKCE] vyplynulo, že je někdejší přítelkyní obžalovaného. S poškozenou nikdy nehovořila. Obžalovaný si svědkyni stěžoval, když se jednou potkali, na vztah s poškozenou, na tuto žárlil, měl podezření, že poškozená má jiný vztah. Poškozená odjížděla na dlouhou dobu z domova, neřekla mu, kam šla a s kým. Obžalovaný byl uživatelem pervitinu, v době od [REDAKCE] si svědkyni obžalovaný stěžoval, že má problémy s drogami, že si občas něco dá.
7. Z výslechu svědka [REDAKCE] vyplynulo, že zná obžalovaného asi 8 let, poškozenou prakticky nezná vůbec a o jejich vztahu nic neví. Jedenkrát byl s nimi u nich na návštěvě, kdy společně koukali na hokej. Zde nedošlo k žádnému incidentu, v bytě bylo uklizeno, popíjeli alkohol, byla nálada. Na poškozené si žádného zranění nevšiml. Dále doplnil, že ví o tom, že obžalovaný asi užíval pervitin, to mu sdělil on sám, u poškozené to neví. Zda však byl obžalovaný uživatelem pervitinu v době soužití s poškozenou, svědek neví. Je pravdou, že se obžalovaný svědku párkrát svěřil, že jim to s poškozenou neklape, že se občas hádají. Obžalovaný se domníval, že mu poškozená zahýbá. To bylo ještě před narozením jejich syna.
8. Z protokolu o výslechu svědka [REDAKCE], otce obžalovaného, na č. l. 156 – 158 spisu, který soud přečetl podle § 211 odst. 1 tr. řádu po předchozím souhlasu OSZ, obhájkyne a obžalovaného, vyplynulo, že je mu známo, že obžalovaný a poškozená mezi sebou měli nějaké rozepře, ale nemyslí si, že se jednalo o zločin. Poškozená také dávala obžalovanému psychicky zabrat. Stalo se třeba, že se obžalovaný vrátil po noční domů a tam to vypadalo jako po mejdanu. Jednou se stalo, že poškozená odvezla obžalovaného do fabriky, odjela za nějakým kamarádem a obžalovaný pak musel jít domů pěšky 9 nebo 10 km, kdy svědek toto okomentoval tak, že pak samozřejmě obžalovaný nadával a byl zlý. Pak obžalovaný přestal chodit do práce, nechtěl chodit na noční a poté začal práci flákat. Dále svědek uvedl, že v době, kdy byla poškozená těhotná, někdo obžalovanému něco řekl o poškozené, něco se zřejmě dozvěděl v práci. Poškozená si pak stěžovala, že je na ni obžalovaný surový, že jí

nadává. Oni však s nimi nebydleli a když je přijeli navštívit, jevílo se vše v pořádku, nehádali se před nimi. Nikdy nebyl přítomen žádným útokům ze strany obžalovaného vůči poškozené, jednou či dvakrát viděl na zápěstí poškozené modřinu, to jí asi obžalovaný držel za ruce. Nikdy obžalovaný poškozené před svědkem nenadával. Občas měl obžalovaný rozbitý telefon, je možné, že s ním praštil. Zda ale házel s věcmi, svědek neví. Jednou či dvakrát byl svědek u toho, když si poškozená stěžovala, že jí obžalovaný vzal klíče a mobil a odešel z bytu, že se pohádali. Obžalovaný byl asi žárlivý, myslel si, že poškozená asi někoho má. Neví nic o tom, že by obžalovaný měl poškozenou škrtit či ohrožovat nožem. Dále doplnil, že on i jeho manželka mají s poškozenou dobré vztahy, před nimi je poškozená povahově klidnější. Když obžalovaného propustili z práce v [REDAKCE] poškozená mu pořád předhazovala, že nemá práci a je k ničemu. Obžalovaný si na poškozenou občas stěžoval.

9. Z protokolu o výslechu svědkyně [REDAKCE], matky poškozené, na č. l. 171 – 173 spisu, který soud přečetl podle § 211 odst. 1 tr. řádu po předchozím souhlasu OSZ, obhájkyne a obžalovaného, vyplynulo, že když se spolu obžalovaný a poškozená sestěhovali, tak jediné, co zpočátku bylo, byla skutečnost, že obžalovaný žárlil, jinak svědkyně nepozorovala, že by se něco dělo. Po porodu se vše zlomilo, obžalovaný přestal úplně chodit do práce. Když byla poškozená asi 4 týdny po porodu, přijela za svědkyní, plakala a svěřila se jí, že jí obžalovaný vyhodil, že jí ohrožoval nožem. Od té doby o poškozenou měla svědkyně strach. Pak se to rozjelo, obžalovaný poškozenou napadal, mlátil ji, měla modřiny na rukách a nohách i na zápěstí. O tom, že jí obžalovaný mlátil, se svěřila poškozená svědkyni až posléze. Pak mělo dojít ke konfliktu, kdy poškozenou škrtil a ona od něj poté odešla. Svědkyně měla podezření, že obžalovaný bere drogy či pije. Později jí poškozená sdělila, že našla nějaký pytlíček v záchodě a že měl mít obžalovaný něco ve sklepe ve sklenici. V přítomnosti svědkyně se obžalovaný k poškozené choval normálně, bez agrese, v pořádku. Nikdy nebyla přítomna tomu, že by obžalovaný poškozenou bil či jí nadával.
10. Z protokolu o výslechu svědka [REDAKCE], druha matky poškozené, na č. l. 186 - 187 spisu, který soud přečetl podle § 211 odst. 1 tr. řádu po předchozím souhlasu OSZ, obhájkyne a obžalovaného, vyplynulo, že vůbec neví, co se ve vztahu mezi obžalovaným a poškozenou dělo. Domnívá se, že jednou asi viděl na poškozené nějaké modřiny, ale neví, mohlo se jednat i o ušpinění. Zda poškozená či obžalovaný užívali drogy, mu není známo.
11. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace psychiatrie a klinická psychologie vypracovaného MUDr. Danou Dvořákovou a Mgr. Miluší Pixovou (č.l. 124-148) a z výslechu těchto znalkyň u hlavního líčení vyplynulo, že u poškozené nebyla zjištěna žádná duševní porucha, kognitivní a exekutivní funkce u ní nejsou změněny ve smyslu mentální retardace nebo syndromu demence, její osobnost je v rámci širší normy. Jako velmi suspektní se jeví škodlivé nadužívání psychotropních látek s preferencí kanabinoidů, kdy byla zjištěna pozitivita i laboratorně, a alkoholu, i když poškozená se prezentovala jako příležitostný abusér. Znalkyně však doplnila, že laboratorně nebyl u poškozené prokázán nadměrný a chronický abusus alkoholu (nebyla u ní zjištěna pozitivita žádného specifického a nespecifického markeru abusu alkoholu), kdy tyto skutečnosti lze zjistit z krve a moči. Jelikož si osoby, u nichž šetření provádějí, zvou tak, aby jejich vyšetření proběhlo do jednoho týdne, jsou schopni zjistit (zejména z CD'T markeru, ale i dalších), zda se jedná u posuzované osoby o nadměrné a chronické požívání alkoholu. To však u poškozené z laboratorních testů zjištěno nebylo. U poškozené nebyla zjištěna posttraumatická stresová porucha. Rozpoznávací i ovládací schopnosti poškozené znalkyně hodnotila jako plně zachovalé. Tato si je plně vědoma účinku návykové látky (kanabinoidu) i alkoholu na své chování. Schopnost zdrženlivosti poškozené ve vztahu k návykové látce není u poškozené podstatně snížena či není vymizelá. Osobnost poškozené odpovídá hranici širší normy, v popředí jsou rysy emočně nestabilní – hraniční. Aktuální úroveň intelektových

schopností poškozené a její aktuální úroveň paměťových schopností odpovídá v porovnání s populací průměru. Schopnost ukládat informace do paměti, bez zkreslení je uchovat a později je i v dobré kvalitě vybavit není narušena, ve srovnání s populací odpovídá průměru a umožňuje objektivní reprodukci prožívaných událostí. Obecná věrohodnost poškozené je mírně snížena vzhledem k emočně nestabilním osobnostním rysům, kdy v citlivých situacích může být výpověď zkreslena potřebami a emocemi poškozené. Během znaleckého zkoumání nebyly u poškozené zjištěny sklony k dramatizaci prožívání a ke konfabulaci. Z kvality obecné věrohodnosti nelze všeobecně usuzovat na pravdivost konkrétní výpovědi poškozené. V konkrétní výpovědi poškozené jsou patrné známky svědčící spíše pro výpověď založenou na prožití dané události než pro sdělování fantazijního konstruktů. Poškozená sděluje bez významných změn detaily a podrobný průběh událostí, je schopna svá vyjádření doplňovat a začlenit do průběhu událostí, je schopna opakovat emočně nabitě dialogy včetně přímé řeči, zasazené do kontextu. Sdělované je v souladu s prožíváním. Znalkyně během znaleckého zkoumání nezjistila známky mstivosti poškozené vůči obžalovanému, tato k němu má ambivalentní vztah, dle jejího vyjádření ho má stále ráda, ale rozumově si uvědomuje, že by dále neměla pokračovat v problematičtém partnerském vztahu. Má sama tendenci se obviňovat, že trestným stíháním způsobila komplikace jak obžalovanému, tak jeho rodině. Tato sdělení pak korespondují dle znalkyně s prožíváním poškozené. U poškozené nebyly shledány známky manipulace druhou osobou. Pokud jde o obranné mechanismy poškozené, jedná se o štěpení, bagatelizaci, devalvací, popření, antimanické mechanismy. Bagatelizace u poškozené spočívá v tom, že doufá v to, že situace se zlepší, ale současně je to pro ni i výzva. V zátěži je poškozená zpočátku zahlcena emocemi, její následné reakce mohou být méně adaptivní, postupně je schopna aktivovat své zdroje a adaptivně reagovat jednoduchými následnými kroky. Obecně je poškozená v interpersonálních vztazích distancovanější. Aktuálně se u ní projevuje mírná ostražitost a potřeba se chránit. Její vnímání druhých osob je zkreslené, nemusí odpovídat reálné skutečnosti, její očekávání od vztahů s druhými lidmi mohou být zkreslena osobnostními charakteristikami, např. ve smyslu naivnějších očekávání od partnerského vztahu, bagatelizace nepříznivého chování vůči její osobě. Konzumace marihuany či alkoholu, zejména pak v tzv. jejich dojezdu, je-li dán sklon k impulzivité, pak může vést k dysfocickým rozladům emoční nestability, ostražitost pak v případě nadužívání alkoholu může přejít do chorobné vztahovačnosti.

12. Z listinných a dalších důkazů, které soud při hlavním líčení provedl, považuje soud za stěžejní zejména následující.
13. Zajištěnou korespondencí (č.l. 77-79) bylo prokázáno, že obžalovaný se pokusil kontaktovat poškozenou prostřednictvím dopisu z vazby, kdy uvedl, že by byl rád, kdyby mu poškozená dala ještě šanci, a přál by si, aby poškozená omezila alkohol a nedocházelo k hádkám.
14. Fotodokumentací (č. l. 93 – 100, 190 – 191, 232 – 251) bylo prokázáno, jaká zranění a na jakých místech obžalovaný způsobil poškozené a jak byla tato fotograficky zadokumentována poškozenou v [REDAKCE] a v neposlední řadě [REDAKCE]. Poslední zranění poškozené z [REDAKCE] pak byla prokázána rovněž protokolem o prohlídce těla včetně fotodokumentace (č.l. 194-203). Lékařskou zprávou (č.l. 109) bylo prokázáno, jaká zranění způsobil obžalovaný poškozené dne [REDAKCE]. Fotodokumentací na sociálních sítích předloženou poškozenou (č.l. 249-251) byla prokázána komunikace mezi poškozenou a obžalovaným dne [REDAKCE], kde obžalovaný poškozené vulgárně nadává, podezřívá ji z nevěry, vyhrožuje jí, sděluje jí, že „je mrtvá“, poškozená naopak vulgarismy ani výhrůžky v této komunikaci neužívá, pouze se snaží bránit slovně obžalovanému. Obžalovaný k této komunikaci uvedl, že v předmětný den ho poškozená dovezla do jeho dřívější práce, aby zde odevzdal věci, následně, ač byli domluveni, že na něj počká, odjela,

nechala ho tam s tím, že musel jít následně až do [REDACTED] pěšky, a z toho důvodu promeškal pohovor kvůli nové práci.

15. Protokolem o ohledání věci včetně přílohy (č.l. 168-170) byla prokázána komunikace mezi obžalovaným a [REDACTED]. Protokolem o ohledání věci včetně přílohy (č.l. 204-205) byla prokázána komunikace mezi obžalovaným a poškozenou na sociálních sítích, kde této obžalovaný vulgárně nadává a podezřívá ji z nevěry. Protokolem o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace (č.l. 208-213) bylo prokázáno místo, kde se stal skutek popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku. Sdělením OSPOD (č.l. 215) nebyly shledány negativní poznatky v péči o nezl. [REDACTED].
16. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že tento byl sice v minulosti jedenkrát soudně trestán (pro nedbalostní trestný čin), k tomuto odsouzení se však nepřihlíží. Nebyl postihnut za přestupek. Aktuálně je zaměstnán u společnosti Petr VLK servis s.r.o., od [REDACTED] byl v pracovní neschopnosti.
17. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil všechny důkazy ve věci provedené podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím skutkovým zjištěním.
18. Soud má za prokázané, že se obžalovaný dopustil skutku kladeného mu podanou obžalobou za vinu. Oproti podané obžalobě však popis skutku musel soud upravit tak, jak tento vyplynul z provedeného dokazování, to vše při zachování zásady totožnosti skutku.
19. Skutečnost, že se obžalovaný dopustil skutku popsáného ve výrokové části rozsudku je prokázána následujícími skutečnostmi.
20. Byť obžalovaný popřel, že by se dopustil skutku popsáného ve výrokové části rozsudku (pro který byla podána obžaloba), kdy pouze uvedl, že podezřívá poškozenou z nevěry a docházelo mezi nimi k hádkám, při nichž občasně hodil věcmi, a ve třech případech si s poškozenou dali vzájemně facku, kdy někdy dal první facku on a někdy poškozená, a rovněž připustil, že poškozená mohla mít z jeho křiku obavu či strach, a dále uvedl, že jí občas v hádce vulgárně označil, což však bylo vzájemné, popřel však, že by se vůči dopustil jakéhokoli dalšího fyzického útoku, tato obhajoba obžalovaného je bezpečně vyvrácena dalšími ve věci provedenými důkazy.
21. Jedná se v první řadě o výpověď poškozené [REDACTED], která popsala, jakým způsobem se k ní obžalovaný po dobu jejich společného soužití choval, jak je toto blíže popsáno ve výrokové části rozsudku, kdy před narozením syna se k ní zejména choval agresivně, vulgárně jí nadával, podezřívá ji z nevěry, což pocítovala jako příkoří, občasně něco hodil na zem, jeho agresivní jednání mělo stupňující se tendenci, přičemž po narození syna ji začal opakovaně fyzicky napadat způsobem popsáným ve výrokové části rozsudku, způsoboval jí tím modřiny, jeho jednání nechápala, pocítovala ho však jako křivdu. I přesto se snažila rodinu zachovat, neboť obžalovaného přes to všechno měla ráda. Výpověď poškozené pak koresponduje s dalšími ve věci provedenými důkazy, zejména s fotodokumentací pořízenou samotnou poškozenou v období března až [REDACTED], která si svá zranění, jež jí způsobil obžalovaný, na radu své kamarádky [REDACTED] začala dokumentovat, jakož s protokolem o prohlídce těla, z níž vyplynula zranění, jež poškozené obžalovaný způsobil fyzickým napadením poškozené dne [REDACTED]. Výpověď poškozené dále koresponduje i s výpovědí svědkyně [REDACTED], která popsala, že se jí poškozená v [REDACTED] svěřila s tím, že ji obžalovaný opakovaně fyzicky napadl, poškozená svědkyni i ukázala následky napadení, kdy měla ruce plné modřin, jakož s výpovědí matky poškozené, jíž se tato také svěřila, že byla ze strany obžalovaného napadena. Výpověď poškozené pak rovněž podporuje zajištěná komunikace na sociálních sítích ze dne [REDACTED] předložená poškozenou, kde obžalovaný



poškozené vulgárně nadává, podezírání ji z nevěry, vyhrožuje jí, zatímco ona jen v podstatě ustupuje a hájí se, nikoli však vulgárně a není útočná. To ostatně odpovídá i tomu, co sama poškozená při výpovědi uvedla, že v hádkách ustupovala a hádat se nechtěla. Další svědci, a to [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] či [REDAKCE], se blíže nemohli vyjádřit k soužití obžalovaného a poškozené, o tomto prakticky nic nevěděli, pouze s jedinou výjimkou, že se jim obžalovaný svěřil, že mají ve vztahu problémy, kdy poškozenou podezřívá z nevěry. To ostatně vyplývá i z výpovědi jeho otce, který uvedl, že obžalovaný na poškozenou skutečně žárlil, že se na ni měl něco dozvědět v práci. Je tak zjevné, že obžalovaný na poškozenou žárlil, avšak tato jeho žárlivost neměla opodstatnění a poškozená ji pocítovala jako příkoří. Nikdo z těchto svědků nebyl přítomen žádného fyzického útoku obžalovaného na poškozenou, což je však pochopitelné, neboť trestná činnost tohoto charakteru se zpravidla děje za tzv. zavřenými dveřmi.

22. Výpověď poškozené soud považuje za věrohodnou, kdy tato je v souladu s dalšími ve věci provedenými důkazy popsány shora. Současně je její výpověď souladná i vnitřně, je konzistentní v čase, je logická, obsahuje potřebné množství detailů, které svědčí o tom, že popisované události skutečně prožívala. Poškozená přitom sama o sobě uvádí i negativní skutečnosti, např. že je poživatelkou THC či alkoholu, že sama několikrát obžalovaného rovněž fyzicky inzultovala, byť v obraně před jeho fyzickými útoky. Na její straně pak nebyla zjištěna mstivost, poškozená jednání obžalovaného nezveličuje ani neagravuje. Jí popisované události pak odpovídají i popisovaným zraněním, ohledně nichž byla provedena fotodokumentace nebo která popisují svědci. Jako specificky věrohodnou označila pak poškozenou na základě znaleckého zkoumání i znalkyně Mgr. Miluše Pixová. Tato na straně poškozené nezjistila ani motiv mstivosti. Byť poškozená sama uváděla, že je uživatelkou alkoholu, nebyly u ní zjištěny v rámci psychiatrického vyšetření markery nasvědčující dlouhodobému a chronickému užívání alkoholu. Znalkyně Mgr. Pixová dále popisovala, že poškozená má vůči obžalovanému ambivalentní vztah, do jisté míry si vyčítá, že svým oznámením způsobila obžalovanému a jeho rodině problémy. To ostatně potvrdila i svědkyně [REDAKCE] která popsala, že si poškozená vyčítá a obviňuje se, že za to, co se stalo, může sama.
23. Soud tak uzavírá, že vzhledem k výše uvedenému hodnotí výpověď poškozené [REDAKCE] jako věrohodnou, a tím bezpečně vyvracející obhajobu obžalovaného, která stojí zcela osamocně.
24. S ohledem na shora uvedené skutečnosti má soud za prokázané, že obžalovaný se vůči poškozené dopustil skutku popsáného ve výrokové části rozsudku. Soud tak shrnuje, že provedené důkazy jsou ve vzájemném souladu, a není tak pochybností o tom, že uvedený skutkový děj se takto skutečně odehrál.
25. Po právní stránce soud kvalifikoval skutek obžalovaného ve shodě s podanou obžalobou jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, neboť obžalovaný týral osobu blízkou, tedy svou družku, žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu. Týráním se přitom rozumí zlé nakládání s osobou blízkou či jinou žijící s pachatelem ve společném obydlí vyznačující se vyšším stupněm hrubosti, bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pocítoje jako těžké příkoří (srov. rozh. Nejvyššího soudu publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 20/2006). Skutečnost, že toto jednání pocítovala poškozená jako příkoří, vplynulo i z její výpovědi, z obžalovaného pak začala mít strach, jeho jednání nejprve spočívalo v psychickém násilí, vyhrožování, nadávkách a urážkách, to vše v době, kdy byla těhotná (ostatně již samo o sobě psychické násilí za splnění dalších podmínek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku; srov. rozh. 58/2008 Sb. rozh. tr.) a následně po porodu začalo ze strany

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Švihovcová

obžalovaného vůči poškozené docházet dále k násilí fyzickému. Jednání obžalovaného spočívající nejprve v psychickém a posléze rovněž fyzickém násilí vůči poškozené pak trvalo více než jeden rok, byla proto naplněna kvalifikovaná skutková podstata tohoto trestného činu dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku (k tomu srov. např. rozh. Nejvyššího soudu 7 Tdo 1294/2015). Nejednalo se přitom o nahodilé útoky vůči poškozené, ale o soustavné zlé nakládání s její osobou, kdy k těmto útokům docházelo nahodile, poškozená měla z obžalovaného obavu a jeho jednání pocítovala jako příkoří. Jednání obžalovaného přitom lze jednoznačně hodnotit jako těžké příkoří, neboť obžalovaný působil na psychickou a fyzickou stránku poškozené, kdy ji opakovaně urážel, vyhrožoval jí, podezříval ji z nevěry a dokonce jí způsoboval opakovaně zranění. Po subjektivní stránce jednal obžalovaný v úmyslu nepřímém (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku), neboť obžalovaný věděl při svém počínání, že může způsobit porušení zájmu chráněného zákonem, když v případě porušení tohoto zájmu byl s tímto srozuměn. Věděl, že takové jednání může způsobit duševní útrapy poškozené, její dehonestaci a pro případ, že se tak stane, s takovým následkem byl i srozuměn, stejně tak byl srozuměn i s tím, že jeho jednání trvá po delší dobu.

26. Uvedené jednání obžalovaného je natolik společensky škodlivé, že nepostačuje postihnout ho prostředky mírnějšími podle jiného právního předpisu, ba naopak je zapotřebí trvat na uplatnění trestní odpovědnosti obžalovaného a z toho plynoucích trestněprávních důsledků.
27. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, odst. 2 a § 39 tr. zákoníku. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédl též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
28. U obžalovaného soud shledal polehčující okolnost spočívající v jeho dosavadním bezúhonném životě. V jeho případě soud neshledal žádnou přitěžující okolnost.
29. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem, zejména pak s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti, jakož s ohledem na osobu obžalovaného, existenci polehčující a neexistenci přitěžující okolnosti dospěl soud k závěru, že je na obžalovaného možné působit ještě trestem nespojeným s odnětím svobody. Při ukládání trestu soud vycházel z trestní sazby uvedené v § 199 odst. 2 tr. zákoníku, tedy trestní sazby dva roky až osm let. S ohledem na shora uvedené skutečnosti uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 30 měsíců, jehož výkon odložil na zkušební dobu 42 měsíců let, tedy mírně nad polovinou zákonné výměry, jež činí 1 rok až 5 let. Soud nepovažuje za nutné nad obžalovaným současně stanovit dohled, byť si je vědom, že k interakcím mezi obžalovaným a poškozenou může dojít, neboť mají společného syna. Na druhou stranu však k těmto případným setkáním dochází za účasti rodičů obžalovaného, kteří mají s poškozenou stále korektní vztahy, soud se tudíž domnívá, že zpřísnění podmíněně odloženého trestu uložením dohledu probačního úředníka nad obžalovaným by v tomto případě bylo nadbytečné. Druh a výměra trestu pak odpovídají všem shora uvedeným kritériím a soud má tento trest za dostatečný. Soud rovněž konstatuje, že tento druh a výměra trestu budou pro obžalovaného nepochybně i dostatečným poučením.

30. Do trestního řízení se s nárokem na náhradu škodu řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, gen. shora, a to s částkou ve výši 1 124 Kč (spolu s úrokem z prodlení ve výši 15 % p.a. z částky 1 124 Kč, jdoucího od [REDAKCE] do zaplacení), jež odpovídá vynaloženým nákladům na ošetření poškozené [REDAKCE] dne [REDAKCE]. Bylo přitom prokázáno, že zranění, s nimiž byla poškozená [REDAKCE] ošetřena dne [REDAKCE] jí způsobil právě obžalovaný. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky jí uplatněnou částkou řádně vyčíslila a doložila. S ohledem na tuto skutečnost soud rozhodl o povinnosti obžalovaného tuto uplatněnou částku shora uvedené poškozené na náhradě škody uhradit, a to včetně zákonného úroku z prodlení ve výši 15 % p.a. z částky 1 124 Kč jdoucího od [REDAKCE] (kdy první den prodlení je den následující po prvním dni hlavního líčení, tj. [REDAKCE], neboť nejpozději v první den hlavního líčení se obžalovaný mohl dozvědět a dozvěděl výši uplatněného nároku na náhradu škody) do zaplacení, přičemž výše úroku z prodlení byla stanovena v souladu s nařízením vlády č. 351/2013 Sb., kdy tento úrok z prodlení s ohledem na výši repo sazby stanovenou ČNB pro první den kalendářního pololetí, v němž k prodlení došlo, činil celkem 15 %.
31. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy, a to jednak bolestného a jednak způsobených duševních útrap (obojí včetně zákonného úroku z prodlení) se dále do trestního řízení řádně a včas připojila poškozená [REDAKCE]. Pokud jde o uplatněný nárok na bolestné, tento poškozená [REDAKCE] vyčíslila na částku 18 920 Kč a tento svůj nárok doložila (č.l. 269) bodovým vyčíslením bolestného ve výši 50 bodů vztahujících se k poškození zdraví poškozené [REDAKCE] jednáním obžalovaného dne 1. 6. 2022, stanoveného v souladu s Metodikou Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 o. z.). Současně doložila zprávu ČSÚ stanovující výši průměrné mzdy v roce [REDAKCE] na částku 37 839 Kč. Hodnota 1 bodu tak v souladu s předmětnou Metodikou činí 378,39 Kč. S ohledem na shora uvedené tak soud uložil obžalovanému, aby na náhradě nemajetkové újmy – bolestném uhradil poškozené [REDAKCE] částku ve výši 18 920 Kč (50 x 378,39 Kč), a to včetně zákonného úroku z prodlení ve výši 15 % p.a. z částky 18 920 Kč jdoucího od 15. 12. 2022 (kdy první den prodlení je den následující po prvním dni hlavního líčení, tj. 15. 12. 2022, neboť nejpozději v první den hlavního líčení se obžalovaný mohl dozvědět a dozvěděl výši uplatněného nároku na nemajetkovou újmu) do zaplacení, přičemž výše úroku z prodlení byla stanovena v souladu s nařízením vlády č. 351/2013 Sb., kdy tento úrok z prodlení s ohledem na výši repo sazby stanovenou ČNB pro první den kalendářního pololetí, v němž k prodlení došlo, činil celkem 15 %.
32. Poškozená [REDAKCE] se dále do trestního řízení řádně a včas připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy - způsobených duševních útrap, a to s částkou ve výši 70 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení. Je nepochybné, že jednáním obžalovaného byly jmenované poškozené způsobeny duševní útrapy, tato jeho jednání nesla jako příkoří. Obžalovaný se takto vůči ní choval v době jejího těhotenství, kdy by naopak měla být poškozená více chráněna, a to s ohledem na dosud nenarozené dítě, kdy nepochybně nevyrovnanost a citové strádání v průběhu těhotenství mohou mít i negativní dopad do budoucna na samotné dítě, ale dále rovněž po porodu syna, kdy byla ze strany obžalovaného opakovaně fyzicky inzultována, prvně v podstatě bezprostředně poté, kdy se navrátila z porodnice, kdy naopak měla mít klid. Poškozená chování obžalovaného, které bylo vůči ní hrubé, násilnické, agresivní, urážlivé a ponižující nechápala a pocítovala je jako příkoří. Navíc toto jednání přicházelo ze strany osoby blízké, která pro ni naopak v době těhotenství a po porodu jejich společného potomka měla být jednoznačnou oporou. Nelze pak ani přehlédnout délku páchaní trestné činnosti a stupňující se agresi ze strany obžalovaného, stejně tak způsob a formu užívaného násilí vůči poškozené. Stejně tak nelze přehlédnout

následky jednání obžalovaného, kdy tento poškozené opakovaně svým jednáním způsoboval rozsáhlé hematomy zejména na horních končetinách. Současně v důsledku jeho jednání se poškozená začala obžalovaného obávat. Nelze pak ani nepřihlédnout k tomu, že k jednání obžalovaného docházelo v přítomnosti jejich společného syna, byť tento byl velmi malý, aby závadové chování svého otce vnímal. Z uvedeného je zcela zřejmé, že poškozené byly obžalovaným způsobeny duševní útrapy v důsledku trestného činu, jehož se vůči poškozené dopustil a jež je specifikován ve výrokové části tohoto rozsudku. S ohledem na shora uvedený rozsah duševních útrap, způsobené následky (kdy, pokud jde o brachiální násilí, zůstalo „pouze“ u modřin a nenastal závažnější následek), jakož s ohledem na majetkové poměry obžalovaného, který uvedl, že jeho příjem činí okolo 30 000 Kč měsíčně, uložil soud obžalovanému, aby na náhradě nemajetkové újmy – způsobených duševních útrapách (§ 2956 o.z. - § 2958 o.z.) uhradil poškozené [REDAKCE] částku ve výši 40 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 15 % p.a. z částky 40 000 Kč jdoucího od [REDAKCE] do zaplacení (k výpočtu úroku z prodlení, jakož k počátku prodlení soud odkazuje na odůvodnění pod bodem ad 31 shora, které se i pro tento uplatněný nárok použije shodně).

33. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy – bolestného a duševních útrap pak soud poškozenou [REDAKCE] ve smyslu § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Švihovcová

České Budějovice 21. prosince 2022

JUDr. Marta Uhlířová, Ph.D., v. r.  
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Švihovcová